

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català
Presidenta

Recepció als ambaixadors dels estats membres de la Unió Europea

Palau del Parlament, 28 d'abril de 2011

Excel·lentíssima senyora Edit Bucsi-Szabó, ambaixadora d'Hongria, estat que exerceix la presidència de torn de la Unió Europea aquest primer semestre; excel·lentíssimes senyores ambaixadores i senyors ambaixadors de la Unió Europea; esposes i esposos dels ambaixadors i les ambaixadores; membres de la mesa; honorable president de la comissió d'acció exterior i de la Unió Europea; director general de relacions exteriors del govern de la Generalitat de Catalunya, sigueu benvinguts al Palau del Parlament.

Me complace darles la bienvenida a la sede del Parlament, la institución que encarna y representa al pueblo de Cataluña, en esta primera jornada de su visita oficial a nuestro país por invitación del gobierno catalán y a propuesta de la embajada de Hungría, como estado que actualmente preside la Unión Europea.

La història d'aquesta seu reflecteix la dels darrers tres segles de Catalunya. Sobre les runes d'una Barcelona i una Catalunya que van perdre la guerra de successió l'11 de setembre de 1714, i en el solar que ocupa aquest palau, va ser construït l'arsenal de la Ciutadella per ordre del monarca Felip V i com a instrument de repressió contra Barcelona.

Pel decret de Nova Planta, Catalunya va perdre les seves llibertats i el seu dret públic i varen ser suprimides les seves institucions polítiques.

Aquest palau va albergar dos segles més tard, l'any 1932, el Parlament de la Generalitat republicana, dissolta també abruptament com a conseqüència del triomf de l'Espanya franquista. Aquest règim comportà el tancament de les instal·lacions parlamentàries i la negació de les llibertats personals i col·lectives fins al restabliment de la democràcia i el règim constitucional, al final dels anys setanta.

Precisament fa quatre mesos vam iniciar a l'hemicicle que tenim a uns quants metres d'aquesta sala la IX legislatura del Parlament de Catalunya des que fou recupe-

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

rat l'any 1980. Però no podem deixar de destacar que la trajectòria institucional de Catalunya ve de molt lluny, i vol anar molt més lluny, encara. El poble de Catalunya ha mantingut al llarg dels segles una vocació constant d'autogovern, encarnada en institucions pròpies com la Generalitat, creada a les Corts de Cervera del 1359.

Des del punt de vista parlamentari, i més enllà dels primers precedents del segle XI –les assemblees de pau i treva i la cort comtal–, podem remuntar-nos al segle XIII, i concretament a les Corts de Barcelona del 1283, moment en el qual, mitjançant la constitució ‘Volem, estatuïm’, es va establir el sistema de sobirania pactada característic del dret constitucional català medieval i modern.

Senyores i senyors ambaixadors, es troben en un país, Catalunya, amb una clara vocació internacional i pels drets humans, reflectida en el preàmbul de l'estatut d'autonomia, en el qual es declara solemnement que “Catalunya, des de la seva tradició humanista, aferma el seu compromís amb tots els pobles per construir un ordre mundial pacífic i just”.

Fa quaranta anys, concretament el 24 d'octubre de 1971, les paraules de Pau Casals, eminent músic i patriota català, ressonaren a Nova York, a la seu de les Nacions Unides, amb motiu del discurs d'agraïment per la concessió de la Medalla de la Pau. I ho feien en aquest sentit pacífic, profundament democràtic. Pau Casals va dir: “A més, jo sóc català. Catalunya avui és una província d'Espanya. Però, què ha estat, Catalunya? Catalunya ha estat la nació més gran del món. Us explicaré per què. Catalunya va tenir el primer Parlament, molt abans que Anglaterra. Catalunya va tenir l'inici de les Nacions Unides. En el segle XI totes les autoritats de Catalunya es van reunir en una ciutat de França –Toluges, al Rosselló, aleshores Catalunya– per parlar de la pau. En el segle XI. Pau en el món i contra, contra, contra les guerres, la inhumanitat de les guerres.”

Es troben també en un país, Catalunya, amb una clara i ben arrelada vocació europea i europeïsta. El mateix preàmbul de l'estatut proclama que “Catalunya, per mitjà de l'estat, participa en la construcció del projecte polític de la Unió Europea, els valors i els objectius de la qual comparteix”. El poble català sempre ha mirat cap a Europa, ha volgut ser part de l'Europa unida. En aquest punt semblen adients els versos del poeta Salvador Espriu, quan es refereix al “nord enllà, on diuen que la gent és neta i noble, culta, rica, lliure, desvetllada i feliç!”.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Europa no és cap miratge o cap producte intel·lectual, artificios, sinó que és àmpliament sentida, alhora, com una necessitat i una oportunitat. Per això som Europa, per això fem Europa i ens reivindicuem europeus. Aquí rau precisament l'esperit europeista de Catalunya, i també la nostra fe en el futur del projecte europeu.

Per aquest motiu, no puc estar-me de ressaltar l'encert de la iniciativa que els aplega avui aquí –i de felicitar qui l'ha impulsada, l'ambaixadora d'Hongria–, perquè de segur que aquesta iniciativa ha de servir per a un bon coneixement de la realitat catalana, d'una banda, però també per plasmar l'existència d'una consciència i un compromís europeus que ens han de permetre superar amb bona nota els reptes que les nostres societats tenen plantejats.

Efectivament, per molts Europa no es pot considerar mai un problema. L'ideal europeu, centrat en la prosperitat personal i col·lectiva, en la llibertat i en la democràcia, necessita plasmar-se –especialment ara, en plenes turbulències– en una alternativa viable i vàlida per a un món convuls. O dit d'una altra manera: qualificat de vegades com a somni, com a intuïció genial o com a aventura, el projecte d'unificació europea, que sens dubte ha estat l'èxit polític més gran del segle XX, ha de ser una eina útil per als europeus d'ara i el futur.

Europa té reptes urgents, en un món global en crisi. Són uns reptes de pau, per garantir l'estabilitat política, social, econòmica. Més que mai, cal que treballem i caminem units, no solament Europa endins, sinó també Europa enfora. Europa no pot deixar de tenir protagonisme i incidència en l'escena internacional. Els europeus no podem deixar que altres escriguin la nostra història o ens en facin canviar el guió.

I això passa per tenir una veu europea potent i clara, que es faci escoltar, amb un missatge i una praxi que no es desdiguin d'aquest patrimoni compartit que sempre ha representat l'europeisme, basat en la dignitat de la persona i els pobles, en la democràcia i l'estat de dret.

En aquest punt cal ressaltar el paper de primer ordre que estan cridades a tenir les regions en la construcció d'aquesta Europa, en la consolidació d'aquest europeisme. L'Europa regional, en la qual sempre han volgut ser Catalunya i les seves institucions, aporta al projecte europeu vitalitat i pluralitat, i també una altra via per a la implicació cívica.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Des de les regions, i si més no des de Catalunya, reclamem més Europa. Però aquesta reclamació pretén també una Europa més diversa, amb més veus, que sàpiga harmonitzar-les, que sàpiga mobilitzar consciències i construir consensos més sòlids i estesos per avançar junts en la línia correcta, en la línia que ens ha de permetre “compartir un futur pacífic basat en valors comuns”.

Davant tantes apel·lacions, antigues i recents, a l'euroescepticisme, des de Catalunya volem practicar un eurorealisme esperançat, il·lusionat i militant, que posi les bases per a una Europa institucional més propera als ciutadans, veritablement “unida en la diversitat”, que faci avançar la unitat dels pobles europeus i que alhora difongui més i millor el que és la Unió Europea i el que s'hi fa.

Actes com el d'avui van en aquesta línia. Per això, reitero la satisfacció de poder rebre'ls i saludar-los en aquest lloc simbòlic, i els desitjo en nom propi, de la mesa del Parlament i del conjunt de diputats i diputades d'aquesta cambra, una bona estada a Catalunya, una nació d'Europa.

Moltíssimes gràcies.